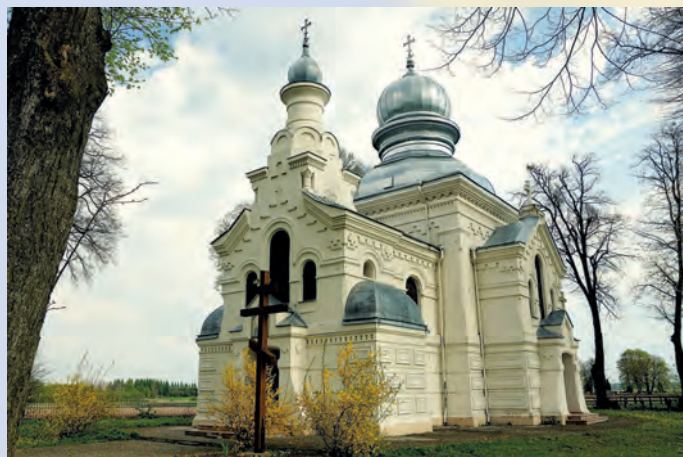

Najciekawsze obiekty zabytkowe znajdują się w otulinie Parku. W Ostrowie Lubelskim, założonym w 1548 roku przez Jana Tęczyńskiego, zachował się kościół z połowy XVIII wieku zbudowany w stylu późnobarokowym według projektu Pawła Fontany. Interesujące obiekty zabytkowe znajdują się w miejscowości Dratów: cerkiew prawosławna w stylu rosyjskim z końca XIX wieku, drewniana plebania, cmentarz wojskowy z I wojny światowej, oraz pomnik z okresu międzywojennego upamiętniający odzyskanie przez Polskę niepodległości. W Ostrowie, Bójkach, Jedlance, Krasnem i kilku innych wsiach zachowały się stare drewniane chaty wiejskie, a przy nich gdzieś tam, coraz rzadsze – przystudziennie żurawie.

Cerkiew w Kolechowicach. Fot. M. Zieliński

Prawosławna cerkiew w Dratowie. Fot. M. Zieliński

Jeziora: Piaseczno, Krasne, Łukcze i Zagłębowce są popularnymi miejscami rekreacyjnymi dla mieszkańców Lubelszczyzny. Bez problemu można znaleźć nad nimi nocleg na licznych kwaterach czy w ośrodkach wczasowych. Jeziora sprzyjają uprawianiu sportów wodnych (poza motorowymi). Okolica jest też atrakcyjna dla turystów pieszych, a przede wszystkim dla turystów-rowerzystów. Przez teren Parku przebiegają szlaki piesze oraz coraz liczniejsze i cieszące się dużym zainteresowaniem szlaki rowerowe.

Zespół Lubelskich Parków Krajobrazowych

tel. 81 440 80 50
sekretariat.zlpk@lubelskie.pl
www.parki.lubelskie.pl

Ośrodek Zamiejskowy w Lubartowie

ul. Leśna 1
21-100 Lubartów
tel. 81 851 01 77
lubartow.zlpk@lubelskie.pl

Parki Krajobrazowe będące pod zarządem Ośrodka Zamiejskowego w Lubartowie:

1. Kazimierski Park Krajobrazowy
2. Kozłowiecki Park Krajobrazowy
3. Nadwieprzański Park Krajobrazowy
4. Park Krajobrazowy „Pojezierze Łęczyńskie”
5. Wrzelowiecki Park Krajobrazowy

Wydawca: TAWA (www.tawa.pl)

PARK KRAJOBRAZOWY POJEZIERZE ŁĘCZYŃSKIE

Jezioro Kleszczów.
Fot. M. Zieliński

Utworzony w 1990 roku Park położony jest w zachodniej części Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego oraz obejmuje część Równiny Parczewskiej. Park składa się z dwóch części, połączonych wspólną otuliną. Od strony wschodniej sąsiaduje z Poleskim Parkiem Narodowym i jego otuliną. Pomimo przeprowadzanych niegdyś licznych melioracji oraz wydobywania węgla kamiennego w rejonie Lubelskiego Zagłębia Węglowego teren Parku jest jednym z najcenniejszych przyrodniczo obszarów województwa lubelskiego.

Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie jest jedynym pojezierzem w Polsce, którego nie objął zasięg ostatniego zlodowacenia. Południowa część Parku odznacza się płaskim ukształtowaniem terenu, urozmaiconym jedynie wzniesieniami kredowymi, lejami krasowymi, pozostałościami po morenach czołowych oraz nielicznymi wydymami. Najbardziej charakterystyczne dla tej enklawy są jeziora z przylegającymi do nich torfowiskami wysokimi i przejściowymi oraz stawy. Jeziora różnią się od siebie czystością wód, kształtem, trofią, rodzajem roślinności. Na zbiorowiskach torfowiskowych występują rzadkie gatunki roślin: brzoza niska, wierzba lapońska, wąkrotka zwyczajna, gnidosz królewski, kruszczyk błotny, storczyk szerokolistny i wiele innych. Na szczególną uwagę wśród fauny zasługuje występujący tutaj żółw błotny.

Jezioro Maśluchowskie. Fot. M. Zieliński

Gniazdo remiza *Remiz pendulinus* w okolicach Jeziora Mytycze.
Fot. P. Deptuś

Świtezianka błyszcząca *Calopteryx splendens*.
Fot. P. Łapiński

Stawy, jeziora i torfowiska są miejscem występowania ptaków wodno-błotnych, m.in.: perkoza rdzawoszyjnego, bąka, rycyka. Nad brzegami wód gniazduje remiz, który buduje charakterystyczne gniazdo na kształt kuli wykorzystując do tego kwiatostany wierzby i topól. Natomiast trzcinowiska są często miejscem lęgowym dla błotniaka stawowego. W celu ochrony, charakterystycznej dla tej części Parku przyrody, utworzono rezerwat florystyczny i torfowiskowy „Jezioro Brzeziczno”, gdzie ochronie podlega dystroficzne jezioro z otaczającym je torfowiskowym płem. Ciekawostką ornitologiczną jest gniazdowanie czapli białej nad Jeziorem Mytycze w południowo-zachodniej części otuliny Parku.

Północna część Parku ma odmienny, zdecydowanie leśny charakter. Obejmuje ona bowiem swoim zasięgiem spory fragment zwartego kompleksu Lasów Parczewskich. Lasy te składają się z różnowiekowej mozaiki zbiorowisk leśnych, gdzie przeważają bory sosnowo-dębowe oraz w mniejszym stopniu lasy łęgowe i olsy. W runie Lasów Parczewskich występuje wiele rzadkich gatunków

Rezerwat Jezioro Brzeziczno. Fot. P. Deptuś

Rybitwa białoskrzydła *Chlidonias leucopterus*. Fot. R. Siek

roślin: goździk piaskowy, lepnica litewska, orlik pospolity, sasanka otwarta, pomocnik baldaszkowy, naparstnica zwyczajna, bluszcz pospolity, mieczyk dachówkowaty, podkolan biały i inne. Na terenie Lasów Parczewskich występuje największa sowa Polski – puchacz oraz największy ptak szponiasty Polski – bielik. Ponadto możemy spotkać tutaj orlika krzykliwego i bociana czarnego. Wszystkie wymienione gatunki ptaków są objęte specjalną ochroną strefową. Z ssaków na uwagę zasługuje obecność wilków, które na stałe osiedliły się już w Lasach Parczewskich.

Puchacz *Bubo bubo*. Fot. R. Siek

Wielosił błękitny *Polemonium caeruleum*. Fot. M. Zieliński

Czermień błotna *Calla palustris*. Fot. P. Łapiński